

"סוד החשמל"

לחבר בין תורת הנסתר לתורת הנסתר

ד"ר מתוך סדרת הספרים

גליון פרשת בא ה' אלפים תשע"ב [מותר לצלם לזיכוי הרבים]

דָם פֶּסַח וְדָם מִילָה

וְכֵן מְצִינוּ בְּזֶהָר חֲדָשׁ (יתרו מג): **פּוֹמָא דִּילְיָה מַלְכוּת, תַּרְיִן שְׁפָנוֹן** **נֶצַח וְהוֹד, יְסוּד לְשׁוֹן לְמוֹדִים.** רואים שֶׁהַלְשׁוֹן היא בְּחִינַת הַיְסוּד שֶׁבִּפְנֵי וְהִפָּה עֲצָמוֹ הוּא בְּחִינַת מַלְכוּת, דְּבִפְנֵי יֵשׁ בְּחִינַת זְוֹג שְׁלָם. וְכֵן מוֹבָא בְּ'אוֹצְרוֹת חַיִּים' לְהַאֲרִיז'ל (הארות ז'ר"ן פ"ז) שֶׁיְסוּד הַנְּיוּק' נִקְרָא פֶּה. נִרְאֶה דָּפָה בְּכָלִּלוֹתוֹ הוּא מַלְכוּת בְּבְחִינַת יְסוּד וְדְנוּק', וְהַלְשׁוֹן היא בְּחִינַת יְסוּד הַזְכָּר שֶׁבִּפְנֵי, לְכֵן אוֹמְרִים בְּרִית הַלְשׁוֹן, וְלֹא בְּרִית הַפֶּה, כִּי הַבְּרִית היא דְּרַךְ הַלְשׁוֹן שֶׁהיא בְּבְחִינַת יְסוּד הַזְכָּר. וְכֵן מוֹבָא בְּרַבְנֵי בְּחַיִּי (ויקרא יט, כז) שֶׁהַלְשׁוֹן היא בְּחִינַת הָאוֹת ו'. וְכֵן מוֹבָא בְּסֵפֶר 'נִפְלְאוֹת מִתּוֹרַתְךָ' (ערוך לשון) שֶׁהַפְּתוּב הַמְרַמֵּז עַל כַּח הַיְסוּד שֶׁל יוֹסֵף (בראשית לט, ד) "וְכָל יֵשׁ לוֹ נֶתַן בְּיָדוֹ" ס"ת לְשׁוֹן. וְכֵן בְּפֶתוּב "יֵשׁ לוֹ נֶתַן" יֵשׁ אוֹתוֹת לְשׁוֹן בְּצִרוּף מִשְׁלֵשׁ מַלְיָם, וְכֵן לְשׁוֹן מְרַמֵּזת בְּפֶתוּב הַמְדַבֵּר עַל הַשְּׁפָעַת הַפְּרָנְסָה (תהילים קמה) "אֵלֶיךָ יִשְׁבְּרוּ וְאַתָּה נֹתֵן לָהֶם אֶת אֲכָלָם בְּעֵתוֹ" בְּדִלּוּג ד' אוֹתוֹת.

מְצִינוּ בְּמִדְרָשׁ (ויק"ר כה, ו) שֶׁיֵּשׁ עֲרֵלָה בְּפֶה. וְכֵן מוֹבָא בְּלֶק"ת לְהַאֲרִיז'ל (פ' לך לך ע' נו) שֶׁכָּשֶׁם שֶׁיֵּשׁ בְּבְחִינַת עֲרֵלָה וּפְרִיעָה, כֵּן יֵשׁ בְּעֲרֵלַת הַפֶּה ב' חוֹמוֹת. **שְׁנַיִם** בְּבְחִינַת עֲרֵלָה, וּשְׁפָתַיִם בְּבְחִינַת פְּרִיעָה. וּמִבְּאֵר עַל פִּי דְבַרְיֵנוּ דְהַעֲרֵלָה מִתְּלַבֵּשֶׁת עַל הַלְשׁוֹן שֶׁבִּפְנֵי, כָּשֶׁם שֶׁהיא מִתְּלַבֵּשֶׁת עַל הַיְסוּד, דְּבַדְבָּרִים אֵלוֹ מִתְקַשְּׂרִים לְקַב"ה, וְשֵׁם מִתְּלַבֵּשׁוֹת הַקְּלָפוֹת.

וְכֵן בְּאֵילָן מוֹבָא בְּלֶק"ת (קדושים כט:) בְּשֵׁם הַפְּרָדֵס' (שער כד) שְׂאִסוּר עֲרֵלָה בְּאֵילָן ג' שְׁנַיִם הוּא כִּנְגֵד ג' קְלָפוֹת הַטְּמָאוֹת שֶׁמִּתְּלַבֵּשׁוֹת עַל הָאֵילָן בְּזֶמַן זֶה. וּבִשְׁנֵי הַרְבִּיעִית נִטַע רְבַעִי הוּא כִּנְגֵד קְלַפַּת נֶגְהָ, וּבְאֵרְנוּ בְּמִאֲמַר 'חֲשֵׁמֶל עַץ' שֶׁהָאֵילָן הוּא בְּחִינַת יְסוּד, וְגַם כָּאֵן רואים שֶׁהַעֲרֵלָה מִתְּלַבֵּשֶׁת עַל הַיְסוּד.

מְצִינוּ בְּרַש"י (שמות יב, ו) עַל הַפְּתוּב "מִתְּבוֹסֶסֶת בְּדַמְיָךְ", שְׁעוֹלָה עַל דָּם פֶּסַח וְדָם מִילָה. שְׁבִזְכוּת שְׁתֵּי מִצְוֹת אֵלוֹ נִגְאָלוּ מִמְצָרִים. נִרְאֶה לְבָאֵר עַל פִּי דְבַרְיֵנוּ דְבִשְׁתֵּי מִצְוֹת אֵלוֹ הוֹצִיָּאוּ אֶת הַעֲרֵלָה, עַל יְדֵי מִצְוֹת דָּם מִילָה הוֹצִיָּאוּ אֶת הַעֲרֵלָה מִהַיְסוּד, וְעַל יְדֵי מִצְוֹת דָּם פֶּסַח הוֹצִיָּאוּ אֶת הַעֲרֵלָה מִהַפֶּה. דְּמוֹבָא בְּ'שְׁעַר הַכְּנֹנֹת' לְהַאֲרִיז'ל (ספירת העומר ח"ב ע' קפב) **פֶּסַח רָצָה לוֹמַר פֶּה סָח.** וְכֵן מְצִינוּ בְּזֶהָר (וארא כב:) שֶׁגְּאֵלֶת מִצְרַיִם הִיְתָה גְּאֵלֶת הַדְּבּוּר, וּמִשָּׁה שֶׁהִיא **עֲרַל שְׁפָתַיִם,** זְכָה שֶׁנִּגְאָל דְּבּוּרוֹ. וְכֵן מוֹבָא בְּפֶרַע"ח לְהַאֲרִיז'ל (ראש השנה ע' תקנז) שֶׁחֲדָשׁ נִיסָן הוּא בְּבְחִינַת פֶּה. וְכֵן מוֹבָא בְּקִנְטֶרֶס לְהַרְבֵּ קַרְלִינְשְׁטֵיין עַל חַג הַפֶּסַח (ע' נו) שֶׁפְּרַע"ה אוֹתוֹת **פֶּה רַע.** וְעַל יְדֵי **פֶּה סָח** נִגְאָלוּ מִפֶּה **רַע.** כֵּן מוֹבָא שֶׁם דְּהַנְּאֵלָה הִיְתָה בְּחֲדָשׁ נִיסָן

מְצִינוּ בְּגִמְרָא (שבת קל) תַּנְיָא רַשְׁבִּי ג אוֹמַר כָּל מִצְוָה שֶׁקָּבְלוּ עֲלֵיהֶם בְּשִׁמְחָה, כְּגוֹן מִילָה דְּכָתִיב "שֵׁשׁ אֲנֹכִי עַל אֲמַרְתְּךָ כְּמוֹצֵא שְׁלָל רַב", עֲדִין עוֹשִׂין אוֹתָהּ בְּשִׁמְחָה. וּמִבְּאֵר רַש"י "שֵׁשׁ אֲנֹכִי עַל אֲמַרְתְּךָ" אֲמִירָה יְחִידָה שֶׁקָּדְמָה לְשֵׁאֵר אֲמִירוֹת, וְהיא מִילָה, שֶׁיִּשְׂרָאֵל עוֹשִׂין וְשֵׁשִׁים עֲלֶיהָ. רואים שְׁבְּרִית מִילָה נִקְרָאת בְּפֶתוּב "אֲמַרְתְּךָ", מִלְשׁוֹן אֲמִירָה. נִרְאֶה דִּישׁ בְּמִילָה שְׁנֵי חֲלָקִים, יֵשׁ אֶת מִילַת הַיְסוּד שֶׁמְקַשֶּׁרֶת אֶת הָאָדָם לְאוֹר הַפְּנִימִי, וְיֵשׁ אֶת מִילַת הַפֶּה שֶׁמְקַשֶּׁרֶת אֶת הָאָדָם לְאוֹר הַמַּקְיָף, כְּדַבְּאֵרְנוּ בְּמִאֲמַר 'חוּטֵי הַחֲשֵׁמֶל' שֶׁהַדְּבּוּר, מְחַבֵּר אֶת הָאָדָם לְאוֹר הַמַּקְיָף, לְכֵן מִילָה נִקְרָאת אֲמִירָה. דְּגַם אֲמִירָה וְשִׁמְרִית הַדְּבּוּר הֵן חֲלָק מִמִּצְוֹת מִילָה. וְכֵן כְּשִׁיוֹסֵף הַיְסוּד הַתְּנַלְגָּה לְאֲחִיו הוּא הַרְאָה לָהֶם שֶׁהוּא מְהוּל, כְּמוֹבָא בְּרַש"י (בראשית מה, ד) וְגַם אָמַר לָהֶם (שם יב) "כִּי פִי הַמְדַבֵּר אֲלֵיכֶם", וּמוֹבָא בְּמִדְרָשׁ (ב"ר צג, י) **כִּי פִי הַמְדַבֵּר אֲלֵיכֶם בְּלְשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ,** דִּיוֹסֵף רָמַז לָהֶם שֶׁהוּא שְׁמֵר גַּם עַל הָאוֹר הַפְּנִימִי יְסוּד, וְגַם עַל הָאוֹר הַמַּקְיָף פֶּה. וְכֵן **יוֹסֵף הַצַּדִּיק** בְּגִימְטְרִיא פֶּה זֶה מְבַרְכֵךְ. וְכֵן בְּא"ת ב"ש הָאוֹת וְא"ו הַמְּסַמְלֶת אֶת הַיְסוּד, היא הַמְּקַבְּלָה שֶׁל הָאוֹת פ"ה הַמְּסַמְלֶת אֶת הַפֶּה.

מוֹבָא בְּלֶק"ת לְהַאֲרִיז'ל (פ' לך לך ע' נו) **דַּע כִּי מִילָה גִימְטְרִיא פֶּה, לְכֵן מוֹצֵצִים בְּפֶה.** נִרְאֶה לְבָאֵר עַל פִּי דְבַרְיֵנוּ דְלְכֵן מִילָה בְּגִימְטְרִיא פֶּה, דְּהִפָּה הוּא חֲלָק מִמִּצְוֹת מִילָה, וְלְכֵן מוֹצֵצִים בְּפֶה לְקַשֵּׁר אֶת הָאוֹר הַפְּנִימִי מִילָה, עִם הָאוֹר הַמַּקְיָף פֶּה. וְכֵן בְּרִית מִילָה מְכַשֶּׁרֶת אֶת הָאָדָם שֶׁיּוּכַל לְזָכוֹת לַתּוֹרָה שֶׁנִּלְמַדְתָּ בְּפֶה. וְכֵן מוֹבָא בְּסֵפֶר 'בְּיוֹם הַשְּׁמִינִי' (ע' רלו) עַל הַפְּתוּב "וַתִּקַּח צִפְרָה צוֹר" שֶׁהוֹצִיָּאה אֶת הָאוֹתוֹת צוֹר מִצִּפְרָה, וְנִשְׂאָרוֹ אוֹתוֹת פֶּה, בְּגִימְטְרִיא מִילָה. כֵּן מִבְּאֵר הַפְּתוּב "רוֹמְמוֹת אֵל בְּגִירוֹנָם וְחֶרֶב פִּיפּוֹת בְּיָדָם" שֶׁמְרַמֵּז עַל חֶרֶב הַמִּילָה, "פִּיפּוֹת" ב' פּוֹת, בְּרִית הַמִּילָה וְהַלְשׁוֹן.

מְצִינוּ בְּגִמְרָא (כתובות סה:) **מֵאֵי אוֹכְלַת רַב אֲשִׁי אֲמַר תִּשְׁמִישׁ וּכְדַתְנֵן אוֹכְלַת עֵמוֹ לִילִי שֶׁבֶת וְכוּ' כְּדַכְתִּיב "אֲכָלָה וּמַחַתָּה פִּיהָ וְאֲמַרָה לֹא פְעַלְתִּי אֲנִי."** רואים שֶׁהַפְּתוּב נּוֹקֵט לְשׁוֹן אֲכִילָה עַל תִּשְׁמִישׁ, וּמִבְּאֵר עַל פִּי דְבַרְיֵנוּ דְמִילָה וּפֶה הֵם אֶחָד. וְכָשֶׁם שֶׁפְּעַלְתָּ הִפָּה נִקְרָאת אֲכִילָה, כֵּן פְּעַלְתָּ הַיְסוּד נִקְרָאת אֲכִילָה. כֵּן מְצִינוּ בְּמִשְׁנֵה (שם יג.) **רְאוּהָ מְדַבֶּרֶת עִם אֶחָד,** וּבְגִמְרָא שֵׁם מֵאֵי מְדַבֶּרֶת, **רַב אֲסִי אֲמַר נִבְעֵלָה.** רואים שֶׁהַגְּמְרָא קוֹרֶאת לְתִשְׁמִישׁ דְּבּוּר. וּמִבְּאֵר עַל פִּי דְבַרְיֵנוּ דְהַיְסוּד הוּא בְּבְחִינַת פֶּה.

וניסן בגימטריא פה מילה. לרמז על שתי המצוות דם פסח ודם מילה שבזכותן נגאלו. פן מבאר הכתוב (תהילים פא) "אנכי ה' אלהיך המעלך מארץ מצרים הרחב פיך ואמלאהו". דעל ידי יציאת מצרים זכו ל"הרחב פיך ואמלאהו". וכן מובא בספר 'נדרשת וחקרת' (חמישאה ע' קצה) ש'ד' לשונות של גאלה מרמזים על גאלת הלשון. וכן לשון ס"ת הכתוב (בראשית טו, יד) "ואחרי כן יצאו ברכש גדול" בהפוך, דבזכות שלא שנו את לשונם זכו לגאלת הפה סח שיצא מהפה רע דרך בחינת הלשון המסמלת את היסוד שבפה וזכו לרכוש גדול שבא מיוסף היסוד.

וכן מובא בספר 'מדרש אבות' ששמו של פרעה קודם שמלך היה מלול. נראה דזה מרמז על בחינת הדבור דקלפה, ממלל ששייך לפה רע, שיצאנו ממנו ביציאת מצרים. וכן הכתוב (שמות ב, כג) "ויזעקו ותעל שועתם אל האלהים" ס"ת מלו"ל, דבזכות דבורי התפלה שהתפללו במצרים זכו לצאת מהמלול דקלפה. וכן בקריעת ים סוף ששם היתה היציאה הסופית ממצרים, מרמז מלול בס"ת בכתוב (שם יד, כו) וישבו המים על מצרים על רכבו".

נראה דלכן פיו של משה נפגם בבית פרעה כשהיה ילד ואכל את הגחלים, לרמז שהפה רע דקלפה התלבש על פיו של משה ועשה אותו ערל שפתיים. ובמתן תורה כשיצאו מהפה דקלפה ונכנסו לפה דקדשה, נגאל פיו ודבורו של משה, ויצאה הערלה ממנו. וכן בליל הסדר עושים מצוות בפה, אכילת מצה, מרור, קרבן פסח, ד' כוסות, וכן ספור יציאת מצרים, דגאלת מצרים היתה גאלת הפה והדבור. וכן מובא ב'שפת אמת' (פסח תרל"ג) שאכילת מצה וד' כוסות, הן כנגד ה' מוצאות הפה, אכילת מצה נגד השנים, וד' כוסות כנגד מוצאות האחרים.

נראה דלכן פה סח, הוא מלשון שיחה דוקא. דמובא בשם הרה"ג ר' יצחק גנזבורג שליט"א ההבדל בין שיחה לדבור. ששיחה ענינה דבור שכל תכליתו לקשר בין שנים, ואין כל כך חשיבות בדוקא, למה שנגאמר. וכפי שמצינו במדרש (ויק"ר כו, ז) שיחה קלה שאדם משיח עם אשתו. וכן מצינו בגמרא (ברכות כו:): "ויצא יצחק לשוח בשדה לפנות ערב". ואין שיחה אלא תפלה, שנגאמר, "תפלה לעני כי יעטף, ולפני ה' ישפך שיחו". שדבורי תפלה שתכליתם לקשר בין האדם לבורא נקראים שיחה. וכן בארנו במאמר 'חשמל דם' ששיחה היא מלשון משיחה, שפרושו חוט המקשר כמו כורך במשיחה. וכן חג הפסח בו שולטת מדת החסד שמקשרת כל דבר, כמו מים המדביקים כל דבר, כדבארנו במאמר 'סוד החצי', הוא זמן מסגל לדבורי שיחה לקשר בין האדם לקונו, ובין איש לאשתו, ובין אדם לחברו. וכן הכתוב (דבה"ב ל, כא) "חג המצות שבעת ימים", ס"ת שיח"ה.

מצינו בזהר (אמור צז) אחר שנמלו [בני ישראל במצרים] נכנסו בחלק הקדוש שנקרא ברית, כיון שנגאחו בו פסקה הטמאה מהם וכו', כאשר קרבו ישראל להר סיני, אז

יחד אותו טל בשלמות, ונטהרו. ונפסקה זהמתם מהם, והתחברו בו במלך הקדוש, וקבלו התורה. והכל התקשרו והתחברו בו במלך הקדוש. רואים שההכנה להתחבר לקב"ה במתן תורה היתה בברית מילה במצרים, שאז כבר פסקה טמאה מהם. וכן מצינו בזהר (בשלח סא). לא רצה הקדוש ברוך הוא לתת להם התורה עד שקרבו אותו, ובמה קרבו אותו בגלוי הרשם הקדוש.

מצינו בזהר (בא מא). סוד זה להעביר הזהמה מלפני הברית קדש, ולהנות באותו ריח שנוסף צלי אש, על פן לא בא אלא על השבע, ועל פן כל ערל לא יאכל בו, מי שיש בו ברית קדש יאכל בו, מי שאין בו ברית קדש לא יאכל בו שזה הוא לשב"ר החזק של הכח האחר להעביר ערלה מבני ברית. רואים שקרבן פסח בא לנקות את הברית מהערלה. ומבאר לדברינו דרך הדם פסח התקשרו לאור המקיף, והסירו את הערלה מהפה. וכן רואים מהזהר שבגלל שקרבן פסח נאכל על השבע ואין באכילתו תאוה, לכן יש בו סגלה להעביר את הזהמה מהאדם. וכן רואים מהזהר שמקשר את הצלי אש לברית קדש שריח הצלי אש מתקן את היסוד. וכן צלי אש בגימטריא צדיק יסוד עולם.

וכן מצינו דין מיוחד בקרבן פסח שאין בשום מקום בתורה, שאם עבדו לא נמול אסור לו לאכל קרבן פסח כמו שכתוב (שמות יב, מד) "וכל עבד איש מקנת כסף ומלתה אתו אז יאכל בו" ומבאר לדברינו כיון שקרבן פסח מעביר ערלה מבני ברית אסור שתהיה שום שיכות לערלה לאדם המקריבו, ואפלו אם עבדו ערל הוא מעבכו.

וכן קרבן פסח וברית מילה הן שתי המצוות עשה היחידות שהמבטלן חייב פרת. כפי שמצינו בגמרא (פסחים צד:): ערל שלא מל ענוש פרת. וכן בקרבן פסח מובא ברמב"ם (קרבן פסח א, ב) מי שבטל מצנה זו בזדון ועבר יום ארבעה עשר ולא הקריב והוא לא טמא ולא בדרך רחוקה הרי זה חייב פרת. ומבאר לדברינו דמובא ב'תניא' (אגרת התשובה ה) ענין הפרת שנקרת ונפסק חבל ההמשכה משם הנו"ה ברוך הוא. וערל, או המבטל קרבן פסח שהוא גם בבחינת ערל, מנתקים את חבל ההמשכה שלהם משם הנו"ה, ממילא הם חייבים פרת. וכן כתוב (שמות לד, י) "הנה אנכי כרת ברית", ומי שאינו כרת וחותר את הערלה להתחבר לברית, המסמלת את הקדשה, הוא מנתק וחייב פרת.

מצינו בזהר (בא מא). ששמו את הדם על המשקוף והמזוזות בצורת האות יו"ד המסמלת את הברית קדש, וכן מובא שם בפרוש ה'מתוק מדבש' ששמו על דם זה גם מדם המילה. ועין בתרגום יונתן בן עוזיאל (שמות יב, יג) שערבו את שני הדמים יחד. וכן הכתוב (שם) "והיה הדם לכם לאות על הבתים" מרמז על אות הברית. וכן מצינו שדם זה היה בבחינת עדות, כמובא בגמרא (קידושין כב:): דלת ומזוזה שהיו עדים במצרים בשעה שפסחתו.

ומצינו בזהר חדש (תולדות לג:) שעדות פועלת דרך היסוד, כמו שכתוב (תהילים פא, ו) **"עדות ביהוסף שמו"**.

מצינו בזהר (בא לו) שמבאר הכתוב **"ויפסח ה' על הפתח"**, דמרמז על שני הדמים **דמ פסח שהיה "על הפתח"**, ו**דמ מילה** שהיה על **"פתח הגוף"**, דהיסוד נקרא פתח הגוף, ובפסיחה זו רפא הקדוש ברוך הוא את המילה של בני ישראל. וכן הכתוב שנאמר על קרבן פסח (במדבר ט, ז) **"קרבן הוי"ה במעדו"** בגימטריא **יעקב יוסף בנימין** המסמלים את כל חלקי היסוד דקדשה, כדבארנו במאמר 'חשמל אות'. וכן בגימטריא המלוי של שם **שדי, ש"ן דל"ת י"ד** ובארנו במאמר 'חשמל ציצית', ששם שדי ש"ן ש"ן ש"ן ש"ן.

מצינו ב'מדרש פליאה' (אות קסו) **אמר הקדוש ברוך הוא ליוסף אתה אמרת "אנכי אכלל אתכם" ח"ן בזכותך עושין פסח קטן**. נראה לבאר, כיון שקרבן פסח מקשר ליסוד, אמר ה' ליוסף, בזכות זה שרצה להשפיע את השפעת היסוד לאחים, אף על פי שהיה להם פגם במכירת יוסף, ה' יעזר גם לאלו שלא הצליחו להקריב קרבן פסח במועדו, היות שהיה להם פגם טמאה, שיוכלו לעשות פסח שני לקבל את השפעת היסוד. וכן מצינו בגמרא (סוכה כה.) שאנשים אלו שבקשו לעשות פסח שני, היו טמאים בגלל שנשאו את ארוננו של יוסף, יוצא שפסח שני היה גמילות חסד ליוסף.

כתוב (שם כב) **"ולקחתם אגדת אזוב וטבלתם בדם"**. ומבאר רש"י **"אגדת אזוב"**, שלשה קלחין קרויין אגדה. מצינו בזהר (מצורע נג:) שהאזוב מסמל את האות ו'. וכן מצינו בלק"ת להאר"ז'ל (עקב ע' רנז) **שאזוב** בגימטריא **יו, י'** שמשפיעה לו'. נראה דלכן הטבילו את האזוב, בדם. דעל ידי דם זה התקשרו ליסוד שהוא בבחינת אזוב. ולכן לקחו שלשה קלחין של אזוב, דהיסוד מרכב מג' קוים; חסד, גבורה, תפארת, כדבארנו במאמר 'חשמל אות'. וכן מצינו בזהר (בא לה:) הטעם ששמים אזוב באפר הפך אדמה, דאזוב מבער את רוח הטמאה. כמו שכתוב (תהילים נא, ט) **"תחטאני באזוב ואטהר"**. וכן **אזוב** ר"ת הפסוקים (ישעי' נט, כא) **"ואני זאת בריתי אותם"** (בראשית ט, ט) **"בריתי אתכם ואת זרעכם"** דאזוב הוא בבחינת ברית, המקשר את ישראל לקב"ה. וכן **אזוב** מרמז בפתוב (שם יז, ז) **"והקמתי את בריתי ביני וביניך וביני וזרעך אחריו"** בדלוג הפוך של ד' אותיות. וכן **אזוב** בגימטריא טוב המסמל את היסוד דקדשה, כמובא ב'שער מאמרי רשב"י להאר"ז'ל (ע' מה).

מצינו במדרש (תנחומא ויצא ו) **אמר רשב"ג כל ימי גדלתי בין החכמים ולא מצאתי לגוף טוב אלא שתיקה, בנימין האבן שלו מן האפוד ישפה, יודע היה במכירת יוסף ושותק, וזהו ישפה יש לו פה ושותק**. בארנו במאמר 'חשמל אות' שאבן הישפה ובנימין מסמלים את היסוד. נראה דלכן ישפה נוטריקון יש לו פה ושותק, דזהו חלק ממהותו של היסוד דקדשה, שמירת הפה.

מובא ב'שער הפסוקים' להאר"ז'ל (וארא ע' קלז) **מפה זו [דמ] יצאה מבחינת המלכות של הנקבה שבקדשה, והלכה**

להפות במלכות הרשעה של נוקבא שבקלפות. רואים שמפת דם באה מהיסוד שבמלכות דקדשה שהוא המטה, והפכה את היסוד שבמלכות דקלפה שהוא הנילוס ולכן הנילוס נהפך לדם דדם מסמל את היסוד שבמלכות. וכן מובא ברבנו בחיי (שמות ג, יט) שמפת דם היא כנגד המלכות דעשר מכות הן כנגד עשר ספירות מהסוף להתחלה, ומפת דם היא כנגד המלכות. וכן הכתוב (שמות ז, יט) **"ויהיו דם והיה דם"** ר"ת **דו"ד** המסמל את היסוד שבמלכות דדלקמן. ומר"ח הרה"ג ר' אברהם משה הלוי גרוסמן שליט"א רצה לומר דלכן התעשרו בני ישראל ממפת דם, דממון נקרא **דמים** מלשון **דם**, ובזמן זה שהתגבר היסוד שבמלכות דקדשה, הוא דאג גם לדמים עבור בני ישראל.

נראה דלכן מפת צפרדע היא כנגד יסוד, דמצינו בזהר (וארא ל.) שפרעה נענש ענש ענש מיחד במפת צפרדע שנכנסו הצפרדעים בחדר משכבו על מטתו, בגלל פגם היסוד שחקק את צורת שרה אצלו על הקיר, ורואים שצפרדע נקם על היסוד. וכן מצינו בזהר (שם ל:) שצפרדע הוא שרץ השיך לנהר מצרים, ובארנו במאמר 'חשמל מילה' שנהר מצרים מסמל את היסוד דקלפה. וכן מצינו בזהר שם שילדי המצרים מתו במפת צפרדע מהפחד של קולות הצפרדעים, ובארנו במאמר 'חויטי החשמל' שקולות שיכים ליסוד.

מובא ב'דעת זקנים מבעלי התוספות' (שמות ז, כה) שג' המכות כינים שחין חשך, קשורות זו לזו, אם כותבים **כ"ם שחין חשך**, האותיות הראשונות שלהן הן **חשך**, האותיות הבאות אחריהן הן **שחין**, והאותיות האחרונות הן **כ"ם**. וכלן באותו סדר, שקוראים מהסוף להתחלה. ונראה לבאר שאמנם האר"ז, מנה עשר מכות כנגד עשר ספירות מפתר עד מלכות. אם נמנה מחכמה עד מלכות כולל דעת, [כי דעת היא חיצונית הפתור], יוצא שג' מכות אלו הן בקו השמאל של העשר ספירות, כנגד הספירות בינה גבורה והוד. ואם נמשיך בדרך זו יצא שג' המכות בקו הימין של העשר ספירות, הן **ערב בר"ד בכ"ר**, כנגד ספירות חכמה חסד נצח. וגם כאן רואים קשר בין הג' מכות שבכל אחת מהן יש אותיות **רב**, המרמזות על הר"ב ניצוצות שברו במצרים בכח הימין דקדשה שמברר את הניצוצות, כדבארנו במאמר 'מרגלים אתם'. וכן רק בג' המכות **כנים שחין חשך** ה' לא התרה בפרעה, והביא את המכות ללא התראה, מה שאין כן בשאר המכות שקודם היתה התראה. ומבאר לדברינו שמכות אלו הן בקו השמאל, לכן הדין היה יותר קשה ללא התראה. וכן ג' מכות אלו הן השלישיות בחלקה של רבי יהודה **דצ"ן עד"ש באח"ב**, ומרמזות על קו השמאל שנכנס אחרי קו הימין והאמצע. כידוע מפונות הברכות להאר"ז'ל, כשאומרים אתה הוי"ה אלהינו, נכנס קודם קו הימין, אחר כך קו האמצע, ובסוף נכנס קו שמאל כשאומרים אלהינו.

ניתן לקבל את המאמר המלא בבקשה לכתובת המייל דלקמן

חלום מבהיל של בחור צעיר בירושלים

כתוב

(זכריה ת, יט) "כֹּה אָמַר ה' צְבָאוֹת צוּם הַרְבִּיעִי וְצוּם הַחֲמִישִׁי וְצוּם הַשְּׁבִיעִי וְצוּם הָעֲשִׂירִי יִהְיֶה לְבֵית יְהוּדָה לְשִׁשּׁוֹן וּלְשִׁמְחָה וּלְמַעֲדִים טוֹבִים". ובנדאי בפסוק הזה מרמז מתי הוא יתקיים. ושמעתי מבחור צעיר החפץ בעלום שם, שגלו לו בחלום הלילה רמז נפלא בפסוק הזה: הוא חלם שהוא רואה את תבות הפסוק הזה, ולאחר מכן הוא רואה אותיות תשעה באב כשהאות הראשונה גדולה מהשאר. ולאחר מכן הוא רואה אותיות שבעה עשר בתמוז, כשהאות הראשונה גדולה מהשאר. ולאחר מכן הוא רואה אותיות עשרה בטבת כשהאות הראשונה גדולה מהשאר. ולאחר מכן הוא רואה אותיות גדליה, כשהאות הראשונה גדולה מהשאר. יחד ר"ת של הד' צומות תשע"ג. וזה יוצא לפי סדר חמרת הצומות תשעה באב. שבעה עשר בתמוז עשרה בטבת, גדליה. שנוצה בשנה זו לקיום הפסוק הזה שכל הצומות יהיו חגים, אכ"ר. וכן "צום הרביעי וצום החמישי וצום השביעי וצום העשירי יהיה לבית", ר"ת וס"ת בגימטריא תשע"ג.

מצינו במדרש (ילקוט ישעי' תצט) **אמר רבי יצחק שנה שמלך המשיח נגלה בו, כל מלכי אמות העולם מתגרים זה בזה, מלך פרס מתגרה במלך ערבי, והולך מלך ערבי לארם ליטול עצה מהם, וחוזר מלך פרס ומחריב את כל העולם, וכל אמות העולם מתרעשים ומתבהלים ונופלים על פניהם ויאחזו אותם צירים פצירי יולדה, וישראל מתרעשים ומתבהלים ואומר להיכן נבא ונגלך, להיכן נבא ונגלך, ואומר להם בני אל תתיראו כל מה שעשיתי לא עשיתי אלא בשבילכם מפני מה אתם מתיראים אל תיראו הגיע זמן גאלתכם. והוסיף הרה"ג ר' שמואל וינגורט שליט"א שמצינו במדרש (פסיקתא רבתי לז) **אמר רבי שמעון בן פזי באותה שעה מגביהו הקב"ה למשיח עד שמי השמים ופורש עליו מזיו כבודו מפני אמות העולם, בפני הפרסיים הרשעים ואמר לו אפרים משיח צדקנו הוי דין על****

אלו ועשה בהם מה שנפשת חפצה שאלמלא רחמים שגברו עליך ביותר, כבר אבדוך מן העולם בנגע אחד. ורואים שבזמן הגאולה הפרסיים יפעלו בנגע אחד.

ואם נעין בדברי הזהר שם שדורש את דבריו על הפסוק "צדיק פתמר יפרח פארו בלבנון ישגה וגו'", נראה שההגדרה **סוף גלותא** על סוף תמוז תשע"א היא עדן לא הגדרה לביאת המשיח, ויש תהליך שמתחיל מההגדרה של סוף הגלות, ואחר כך ביאת המשיח, ואחר כך תחית המתים, ואחר כך האלף השביעי, ואחר כך שמים וארץ חדשים. וזה לשון הזהר "צדיק פתמר יפרח", על גלותא דבבל אתמר וכו', "פארו בלבנון ישגה", בגלותא בתרא, הוא פהאי ארו דאתעבב לסלקאה, ומשעתא דסליק עד דקאים בקיומיה, הוא יומא ושירותא דיומא אחרינא, עד דעביד צל בנהורא דיממא. "שתולים בבית ה'", לזמנא דמלכא משיחא, "בחצרות אלהינו יפריחו", בתחית המתים, "עוד ינובון בשיבה", בהוא יומא דישתכח עלמא חרוב, "דשנים ורעננים יהיו", לבתר, דכתיב "השמים החדשים והארץ החדשה". וכן "פארו" בגימטריא רכ"ח מגן השנים מתשע"ב עד סוף הששת אלפים שנה. וכן ארו בגימטריא אור עם הכולל. וכן הפתוב (ישעי' מ, א) "נחמו נחמו עמי" בגימטריא ארו.

מובא בספר 'קרנים' שבהיכלו של משיח יש תשע"ד חלונות, והגר"ש מאוסטרופלי מוסיף שם שתשע"ד בגימטריא קרו משיח בן דוד. וכן מובא בכתבי הגרמ"מ משקלוב זצ"ל תשע"ד, כמגן שער"י צד"ק, שהו עננה ויראת הו"ה, שהו גימטריא עד"ן כשתחשב הנו"ן ז' מאות. וכן תשע"ד בגימטריא רוח מלכנו משיחנו. והוסיף הרה"ג ר' ציון סיבוני שליט"א שתשע"ד נוטריקון תשעת דוד, או תשובו עד ה' אלהיך. **ועוד** הוסיף הרה"ג ר' איתמר כהן שליט"א שפכשם שמצינו בגמרא (סנהדרין לח:) שבשעה השביעית של היום הששי של בריאת העולם נדדו אדם וחוה. כך היחוד של הגאולה בסוד חבור משיח בן יוסף ומשיח בן דוד יהיה בשעה שש וחצי של האלף הששי, שהיא נקדת האמצע של השעה השביעית של

הָאֵלָּהּ. וְנִרְאָה לְהוֹסִיף שְׁשָׁנָה תִּשְׁעִ"ב מִרְמֹזֹת עַל הַשְּׁעָה הַשְּׁבַעַת. וְכֵן הַכְּתוּב שֶׁנֶּאֱמַר עַל זְווגוֹ שֶׁל אָדָם הֵרָאשׁוֹן (בראשית ב, יח) **"אָעֲשֶׂה לוֹ עֵזֶר כְּנֶגְדּוֹ" בְּגִימְטְרִיָּא תִּשְׁעִ"ב.** וְכֵן רֵאִיתִי בְּשֵׁם הַרְה"ג ר' יִצְחָק גַּנְזִבּוּרְג שְׁלִיט"א שֶׁהִלּוּלָא שְׁפָרוּשָׁה נִשְׁוֹאֵין, בְּגִימְטְרִיָּא ע"ב. וְכֵן הַכְּתוּב הַמְרַמֵּז עַל יְחִוּד פְּנִימִים בְּפְנִימִים, (דברים ה, ד) **"פְּנִימִים בְּפְנִימִים דְּבַר ה' עִמָּכֶם בְּהַר מַתּוֹךְ הָאֵשׁ".**

בְּגִימְטְרִיָּא תִּשְׁעִ"ב.

וְכֵן שְׁמַעְתִּי שֵׁישׁ רֶמֶז נִפְלָא בְּיוֹתֵר בְּגִמְטְרִיָּא (שבת קיג): שְׁדוּרְשֵׁת אֶת הַפְּסוּק שֶׁנֶּאֱמַר עַל רוּת שֶׁמִּמֶּנָּה יוֹצֵא מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ (רות ב, יד) **"וְתֹאכַל" בְּעוֹלָם הַזֶּה, "וְתִשְׁבַּע" לַיְמֹת הַמְּשִׁיחַ, "וְתִתֵּר" לְעֵתִיד לְבָא.** בְּגִימְטְרִיָּא תִּשְׁעִ"ב, הַמְרַמֵּז עַל עַץ הַדַּעַת שְׁאוֹתוֹ אוֹכְלִים בְּעוֹלָם הַזֶּה, עַד שִׁיתְקַן בַּיְמֹת הַמְּשִׁיחַ. **"וְתִשְׁבַּע" מְרַמֵּז עַל שְׁנַת תִּשְׁעִ"ב שֶׁתְּהִיָּה יְמֹת הַמְּשִׁיחַ, "וְתִתֵּר" מְרַמֵּז עַל שְׁנַת תַּת"ר, בְּתַחֲלַת הָאֵלֶף הַשְּׁבִיעִי שֶׁתְּהִיָּה הַזְּמַן שֶׁל לְעֵתִיד לְבָא.** וְכֵן **"וְתִשְׁבַּע"** מְרַמֵּז עַל שְׁפַע פְּרִנְסָה, וְזֶה דוֹמֶה לְגֵאלַת מִצְרַיִם שֶׁמִּיד כְּשֶׁהִתְחִיל לְהִתְנוּצֵץ אוֹר הַגְּאֻלָּה בְּמַכַּת דָּם, קִבְּלוּ הַיְּהוּדִים שְׁפַע פְּרִנְסָה מִמְּכִירַת מַיִם לְמִצְרַיִם וְכַפִּי שֶׁבִּאֲרָנוּ שֶׁהַשְּׁבַע מִתְחִיל בַּשָּׁנָה הַרְבִּיעִית לַשְּׁמִיטָה, שֶׁהִיא שְׁנַת **תִּשְׁעִ"ב.** וְכֵן שְׁנַת תִּשְׁל"ו שֶׁהִיא חֶלֶק מִתְּהִלַּת הַקֶּץ כְּדִלְעִיל, מְרַמֵּזת בְּהַמְשָׁךְ הַכְּתוּב **"וְגַם שֶׁל תִּשְׁלֹו לָה מִן הַצְּבָתִים וְעַזְבָּתֶם וְלִקְטָה".**

וְכֵן מְצִינּוּ קֶשֶׁר בֵּין שְׁמִשׁוֹן לְמֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ. כְּמוֹבָא בְּמִדְרָשׁ (ב"ר צח, יד) **שֶׁהִיָּה יַעֲקֹב אָבִינוּ רוֹאֶה אוֹתוֹ [אֵת שְׁמִשׁוֹן] וְסָבוּר בּוֹ שֶׁהוּא מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ, בֵּינּוֹן שֶׁרְאָה אוֹתוֹ שְׁמַת אָמַר אֵף זֶה מַת, "לִישׁוּעַתְךָ קוִיִּתִּי ה'".** וְכֵן מוֹבָא שֵׁם (צט, י) **"דָּן יְדִין עֲמוֹ כְּאֶחָד", כְּמִיחָד שֶׁבְּשִׁבְטִים זֶה יְהוּדָה.** וְכֵן מְצִינּוּ בְּמִדְרָשׁ (במדב"ר י, ה) **שְׁמִשׁוֹן בָּא מִשְׁבֵּט דָּן וּמִשְׁבֵּט יְהוּדָה.** וּמְצִינּוּ בְּמִדְרָשׁ (ילקוט יחי קס.) **"גוֹר אַרְיָה יְהוּדָה", זֶה מְשִׁיחַ בֶּן דָּוִד שֶׁיֵּצֵא מִשְׁנֵי שְׁבֵטִים, אָבִיו מִיְהוּדָה וְאָמוֹ מִדָּן.** רוֹאִים שֶׁשְׁמִשׁוֹן אֶחָד בְּתוֹכוֹ אֵת שְׁנֵי הַקְּצוּוֹת שֶׁל יְהוּדָה וְדָן כְּמוֹ מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ. וְכֵן שְׁמִשׁוֹן הוּא בֶּן אַחַר בֶּן שֶׁל חֲשִׁים בֶּן דָּן. **וְחֲשִׁים אוֹתִיּוֹת מְשִׁיחַ.** וְכֵן מְצִינּוּ בִירוּשָׁלַיִם (יבמות מח:) **שֶׁהַפְּסוּק בְּדִבְרֵי הַיָּמִים (א' ה, ח) קוֹרָא לְבַעַז בְּזִמְנֵן שֶׁנִּשְׂא אֶת רוּת לְהוֹלִיד אֶת שְׂרָשׁ הַמְּשִׁיחַ בְּשֵׁם "חֲוָשִׁים", שְׁחָשׁ לְלַמֵּד אֶת הַהֲלָכָה מוֹאֲבִי וְלֹא מוֹאֲבִית.**

וְכֵן שְׁנַת תִּשְׁעִ"ב מְרַמֵּזת בְּכַתּוּב הַמְּדַבֵּר עַל קְבוּרַת שְׁמִשׁוֹן.

(שופטים טז, לא) **"וַיִּכְרְדוּ אֹחִיו וְכָל בֵּית אָבִיהוּ וַיִּשְׂאוּ אוֹתוֹ וַיַּעֲלוּ וַיִּקְבְּרוּ אוֹתוֹ בֵּין צְרָעָה וּבֵין אֲשֶׁתְּאוּל בְּקִבְרֵי מְנוּחַ אָבִיו".** וְכֵן **שְׁמִשׁוֹן ע' ה'ב' בְּגִימְטְרִיָּא תִּשְׁעִ"ג.**

וְכֵן מְצִינּוּ בְּזִהַר (תיקונים עו:) **שְׁשִׁבְעִים אֲמוֹת הֵם בְּסוּד שְׁבַעִים וְשִׁתִּים אֲמוֹת, כִּי יֵשׁ מַעְלֵיהֶם שְׁנַיִם מְמַנִּים שֶׁהֵם ס"מ וְנַחֲשׁ. וְהַחֲסֵד דִּקְדָּשָׁה שֶׁהוּא בְּגִימְטְרִיָּא ע"ב מִתְגַּבֵּר עֲלֵיהֶם. וְכֵן רוֹאִים בְּסִדּוּר הַרְש"ש לְיָמִים נוֹרְאִים שֶׁמְכַוְּנִים שֵׁם ע"ב בְּד' מְקוֹמוֹת שְׁמִזְכִּירִים וּבְכֵן עַל הַגְּאֻלָּה; וּבְכֵן יִתְקַדֵּשׁ שְׁמֶךָ. וּבְכֵן תֵּן פְּחָדְךָ. וּבְכֵן תֵּן כְּבוֹד. וּבְכֵן צְדִיקִים יִרְאוּ וַיִּשְׂמְחוּ. וּמְכַוְּנִים שְׁבָבֵן בְּגִימְטְרִיָּא ע"ב, וּמְכַוְּנִים ד' בְּחִינּוֹת שֵׁישׁ בְּשֵׁם ע"ב. וְכֵן מְכַוְּנִים ד' פְּעָמִים שֶׁהֵשֵׁם ע"ב יְקַבֵּל שְׁפַע, מִד' פְּעָמִים שֵׁם הוֹי"ה, כְּמִנְיַן מְזֻלָּא אוֹ לְחָס, וּבְגִימְטְרִיָּא וּבְכֵן, וְזֶה מִתְחַבֵּר לְמָה שֶׁנִּבְאָר לְקַמֵּן שְׁמִשְׁנַת תִּשְׁע"ב יִתְחִיל הַשְּׁבַע לְצַד הַקְּדָשָׁה בְּעוֹלָם. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' ד' לֵב שְׁלִיט"א שֶׁגְּאוּלָּה הַתִּשְׁעִ"ב בְּגִימְטְרִיָּא סְפִירַת חֲסֵד. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' מְנַחֵם זִיסְמָן שְׁלִיט"א שְׁמִזְמוּר ע"ב בְּתַהֲלִים מְדַבֵּר עַל מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ **"יְהִי שְׁמוֹ לְעוֹלָם לְפָנֵי שְׁמֵשׁ יְנוּן שְׁמוֹ",** וְהַמְזְמוּר מְסַיֵּם, **"כָּלוּ תַפְלוֹת דָּוִד בֶּן יִשְׂרָאֵל".** הַמְרַמֵּז עַל הַסּוּף וְהַקֶּץ. וּבְאֲמַת פְּסוּק זֶה קֶשֶׁה, מַה שֶׁיֵּךְ שְׁדוּד יֵאמַר עַל עֲצָמוֹ שֶׁכָּלוּ וְהַסְתַּיְמוֹ תַפְלוּתָיו, וְכִי דָוִד הִמְלִיךְ מְסַיֵּם לְהַתְפַּלֵּל, וּמִבְּאֵר לְדִבְרֵינוּ שְׁדוּד רֵמֵז שְׁעַד ע"ב, הוּא מִתְפַּלֵּל לְהַמְתִּיק אֶת הַגְּלוּת, וְאַחֲרֵי ע"ב כָּבֵר יֵשׁ גְּאֻלָּה. וְכֵן מְבָאֵר שֵׁם הַרְד"ק **"כָּלוּ תַפְלוֹת דָּוִד בֶּן יִשְׂרָאֵל, כְּאֲשֶׁר יִשְׁתַּלְּמוּ נְחִמוֹת אֱלֹהֵי אֲזַל כָּלוּ תַפְלוֹת דָּוִד בֶּן יִשְׂרָאֵל, וְלֹא אָמַר כָּלוּ זְמִירוֹת אוֹ הוֹדָאוֹת, אֲךָ תַפְלוֹת מַעֲנִיגֵי כְּפָרָה וְסִלְיָה וְהַצְּלָה, כִּי כְּאֲשֶׁר יִשְׁתַּלְּמוּ הַכָּל וַיִּמְלַךְ מֶלֶךְ הַמְּשִׁיחַ בֶּן דָּוִד לֹא יִהְיוּ צָרִיכִים לֹא כְּפָרָה וְלֹא הַצְּלָה, וְאֲזַל כָּלוּ תַפְלוֹת דָּוִד בֶּן יִשְׂרָאֵל.****

שְׁמַעְתִּי מֵאֶחָד מִזְקֵנֵי חֲשׁוּבֵי חֲסִידֵי בְּעִלְזֵי הִ"ו שֶׁמְסַפֵּר עַל הָאֲדַמּו"ר רַבִּי אֶהְרֹן מִבְּעִלְזָא זצ"ל שֶׁמֵּהִיּוֹם שֶׁעָלָה הַצּוּרֵר הַנֶּאֱצִי לְשַׁלְטוֹן בְּשְׁנַת תַּרצ"ב, הִגִּישׁוּ עַל הָאֲדַמּו"ר שְׂאִינְנוּ רְגוּעַ, וְהַשְׁתַּבְּשׁוּ אֲצִלוֹ סִדְרֵי הַתַּפְּלָה וְהַקְּבֻלַּת קֹהֶל וְכו'. וְהוֹסִיף וְסָפַר שֶׁכְּדַבְּרִים הָאֵלֶּה מִמֶּשׁ קוֹרָה אֲצֵל הָאֲדַמּו"ר שְׁלִיט"א מִבְּעִלְזָא מֵהִיּוֹם שֶׁעָלָה אוֹבָאמָה לְשַׁלְטוֹן, ה' יִשְׁמַר וַיִּצִּיל אֶת עַמּוֹ וַיִּשְׂרָאֵל מִכָּל רָע. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' שְׁלוֹם צוּר שְׁלִיט"א שֶׁהֵרַב הַקְּדוֹשׁ מִבְּעִלְזָא בְּגִימְטְרִיָּא תִּשְׁעִ"ב.

שְׁמַעְתִּי מֵהַרְה"ג ר' דָּוִד אַבּוּחֲצִירָא שְׁלִיט"א בְּהַסְפָּדוֹ עַל אֹחִיו הַרְה"ג ר' אֶלְעָזָר זצ"ל שֶׁעָלָה בְּסַעֲרָה הַשְּׁמַיְמָה בְּמוֹצָאֵי

יום כ"ו בתמוז תשע"א, שה"ת של "אלה מסעי בני ישראל" הן משיח בן יוסף והוסיף שהא' של "אלה" מרמזת על אחיו הרה"ג רבי אלעזר זצ"ל, שלפי דבריו יש לו ניצוץ משיח בן יוסף. וכן מרן הראשל"צ ר' עובדיה יוסף שליט"א אמר בהספדו שהיתה כאן בחינה של דקירת משיח. וכן מובא בקנטרס 'נשמתי' חדתי' מהגר"מ מורגנשטרן שליט"א שהיתה כאן בחינה של דקירת משיח בן יוסף. וכן ההלוגיה וההספד יצאו משיבת פורת יוסף.

ושמעתי מהרה"ג ר' מנחם זיסמן שליט"א שתשע"ב אותיות **בתשע**, לרמז על ספירת היסוד התשיעית. דבשנה זו בא היסוד לתכליתו ושלמותו. או באפן אחר **תשע"ב** אותיות ב' פעמים **תשע** כמנין ח"י המסמל את היסוד. ובכלל כל העשר שנים מתש"ע ואילך מתקשרים ליסוד משום שהם שייכים לאותיות תש"ע, שהוא מספר המסמל את היסוד. וכן מובא בכמה מקומות בספר 'קול התור' בשם הגר"א שהגאולה תלויה ביסוד, ובחלופי אותיות **טצ"ץ** שמתחלפות בחלופי אי"ק בכ"ר. ושוב רואים את המספר תשע. אות ט' מספרה **תשע**, אות צ' מספרה **תשעים**, ואות י' מספרה **תשע מאות**. וכן מובא בספר 'חסד לאברהם' (מעין א' נהר ג) **אמנם משך שיעור גלות הזה עד רדת מדרגות אלו זו אחר זו, והיודע לשער ולמנות שיעור מהלך זה כמה אנו יורדים מדי יום ביום, ידע שיעור גלותנו עד כמה, וידע זמן הגאולה, וזה שאמר הכתוב "סכת דוד הנופלת", כי לעולם היא נופלת ויורדת עד שתשכב לעפר, ואז "קומה עזרתה לנו".** רואים שגאלת בעתה תהיה כשעם ישראל יהיו בתכלית הירידה. ומספר תשע הוא התחתון ביותר בספרות שהן מאחד עד תשע. וכן הירידה הגדולה בדורנו היא בעניני היסוד. וכן מובא בשם ה'בן איש חי' שאמר שלפני שמשח יבא תהיה ירידה גדולה בעניני צניעות.

וכן מובא בסוף הספר 'ואשר תבאנה יגידו' מאמר מהרה"ג ר' צבי קושלבסקי שליט"א על קץ הזהר של שנת תשע"ב. ומבאר שם באריכות שלאחר **ער"ב** שנים מהבקר של היום השישי, [שמתחיל בשנת 5500] אנו נכנסים להגדרת **ערב** של **ערב שבת**. שהיא הגדרת הפסוקים והזהר והרמב"ו לגאולה כפי שמאריך שם שזה זמן מנחה גדולה, וזמן להכניע את **הערב** רב. ואת **הערביים**. ומרמז בזהר (פנחס ר"ט): **ע"ב, בהוא זמנא "ובכן צדיקים יראו**

וישמחו וישרים יעלזו וחסידים ברנה יגילו. אף שתיתאה וכו' עד תשלום רע"ב יהיה ערב, הדא הוא דכתיב "ערב וידעתם כי ה' הוציא אתכם מארץ מצרים". "כי עבדת ערב את הנער וגו'". מצינו בזהר חדש (בלק טו): **"ארצנו ולא עתה" וכו'. אי רבי אי רבי, כמה קשה הדבר, כמה ארך הזמן, כמה צרות על צרות מזמנים לשונאיהם של ישראל בגלות, וכמה חיות ישלטו, וכמה ישאגו לטרף טרף של ישראל בכל זמן וזמן עד סוף הימים. בשעה שיזדמנו לפי מנין השנים של יובל ושמטה יחד, שהוא רע"ד מהיום הששי. עתיד קול אחד להתעורר מרום רומי הרקיעים, קול עצוב במרירות, מה שלא היה פך מיום שנבראו העולמות. וכו'. והקול ההוא יהיה דק, בחשאי, במרירות ועצבות, יורד ועולה, עולה ויורד, וכן אומר: אגלת אהבים היית לי מימים הראשונים ונשכחת ממני. אהבות קימות היו לי עמה. אני נזכר שחותם דיוקנה היה חתום על לבי, והיה חתום על זרועי, והיתה חזקה בתוכי אהבתה, ורשפי שלהבתה בוערים בתוכי. באותו הזמן יתחזק הקדוש ברוך הוא, ויפיס את אילתו בכמה פיוסים, ויחזיק בה, ויקימה מן העפר, הוא ולא אחר. וכאן רואים שהזהר מזכיר רע"ד שנים, ולא כמו בשאר המקומות שהזהר מזכיר רע"ב שנים. ובפרוש 'זיו הזהר' על זהר חדש (שה"ש ה) מבאר שיש כאן תהליך של גאולה שנמשך שנתים ימים, ופרוש זה דומה לדרך שבארנו במאמר.**

והוסיף הרה"ג ר' דוד סמסון שליט"א שרואים בסדור הרש"ש כשואמרים ומביא גואל לבני בניהם בונים את ספירת ההוד של רחל בצרוף אותיות ק"ץ. לרמז שספירת ההוד היא ספירת הקץ, והמאה שנה של ההוד הם המאה של הקץ, ובפרט העשר שנים שבתוך המאה הזאת, שהן הוד דהוד, זה זמן הקץ האמתי. וכן הוד דהוד זה הסוד של ל"ג בעמר ושל רשב"י, סוד פנימיות הגאולה כידוע. ואף על פי ששם אה"ה שמעל הטבע הוא בסוד ספירת הבינה, וכאן אנו מקשרים לספירת ההוד, כבר בארנו במאמרי חנכה, מדוע חנכה מצד אחד הוא כנגד הבינה, ומצד שני כנגד ההוד, ששתי הספירות האלה הולכות יחד באותו קו, ואחד הוא שמיני מלמעלה למטה, והשני שמיני מלמטה למעלה. וכן שם הוי"ה במלוי ס"ג המסמל את ספירת הבינה, בפשוטו ומלוי ומלוי דמלוי עולה

בגִּמְטְרִיא תשע"ב. וְכֵן שְׁנַת תשע"ב היא הַשְּׁנִיָּה בְּעֶשְׂרֵי זֶה, וּבִאֲפֻן פְּרָטִי היא בְּחִינַת בִּינָה. הֵיִינוּ שְׂמֵבַחֲנִית הָעֶשׂוֹר וְהַמֵּאָה אֲנַחְנוּ בְּסִפְיֹת הַהוֹד, וּמִבְּחִינַת הַכְּתָבֶת שֶׁל שְׁנַת תשע"ב בְּפִרְטוֹת אֲנַחְנוּ בְּבִינָה, וְכַפִּי שְׂמִכּוֹנִים בְּסִדּוֹר הַרְשָׁ"ש בְּשְׁנַת תשע"ב, בִּינָה דְהוּד דְהוּד.

עוֹד רְמִזִּים שֶׁלַח לִי הַרְה"ג ר' יִשְׂרָאֵל שְׁלִיט"א מְקָרִית יוֹאֵל נ.י. **יעקוב מלא וא"ו יו"ד עין קוף ניו בית עם הפולל בגימטריא תשע"א.** וּמוּבָא בְּרִשְׁ"י (ויקרא כו, מב) **"וְזָכַרְתִּי אֶת בְּרִיתִי יַעֲקֹב",** בְּחֻמְשָׁה מְקוֹמוֹת נִכְתָּב מְלֵא [וא"ו], וְאַלְהֵי חֶסֶד [וא"ו] בְּחֻמְשָׁה מְקוֹמוֹת, יַעֲקֹב נִטַּל אוֹת מִשְׁמוֹ שֶׁל אֱלֹהֵי עֲרִבּוֹן שִׁיבּוֹא וַיִּבְשֹׂר גְּאֻלַּת בְּנָיו. וְכֵן מְצִינּוּ בְּזֵהָר (אחרי סו:): שִׁיעֲקוֹב עִם ו', הוּא הַסּוּד שֶׁל גְּאֻלַּת בְּעֵתָהּ.

וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' אֱלֹהֵי בֶן הַקּוֹן שְׁלִיט"א שְׁרֵאשׁ" **בגִּמְטְרִיא בְּרֶק חוסיין אוֹבָאמָה.** וְזֶה גַם הַמְסַפֵּר שֶׁל הַשֵּׁר **תק"א** שְׂמֵמְנָה עַל כָּל מְלֵאכֵי הַחֲבָלָה, כְּמוּבָא בְּתַפְלַת מֵהַר"ש אוֹסְטְרוֹפּוֹלִי בְּעֶרֶב פֶּסַח, וְזֶה גַם הַמְסַפֵּר שֶׁל הַר"ת שֶׁל עֶשֶׂר מִכּוֹת **דצ"ך עד"ש באח"ב.** וְשֶׁל מְלוֹי שֵׁם שְׂדֵי. וְהַרְאֵשׁ נְרַמְזוּ בְּכְתוּב (בראשית מט, א) **"אֲשֶׁר יִקְרָא אֶתְכֶם בְּאַחֲרִית הַיָּמִים".** **"בְּאַחֲרִית"** ר"ת בְּרֶק חוסיין אוֹבָאמָה. וְהַאֲוֹתִיּוֹת שֶׁנִּשְׁאַרוּ **ר"ת** בְּגִמְטְרִיא **סמאל לילית.** וְכֵן הַרְאֵשׁ שֶׁל גּוֹג וּמְגוֹג הוּא הַרְאֵשׁ שֶׁל כָּל הַשְּׂבָעִים אַמּוֹת, לְכֵן אוֹבָאמָה הוּא גַם נוֹצְרֵי וְגַם מוֹסְלָמִי, [עֶשׂוֹ וַיִּשְׁמַעְאֵל], שֶׁהֵם ב' הַשְּׂרָשִׁים שֶׁל כָּל הָאֻמּוֹת, חֶסֶד וּגְבוּרָה דְקַלְפָּה. וְכֵן **בְּרֶק אוֹבָאמָה בגִּמְטְרִיא נחש,** הַלְעַמַּת זֶה שֶׁל **מְשִׁיחַ,** כִּידוּעַ. וְכֵן **בְּרֶק חוסיין אוֹבָמָה בגִּמְטְרִיא סופת דוד.**

וְכֵן הַשֵּׁר שֶׁל שֶׁמֶלֶךְ שְׂמֵלֶךְ בְּאַרְה"ב נִקְרָא **אֲבַמ"ה** ר"ת אַרוֹר הֵמֵן בְּרוֹן מְרַדְכִי, דְסוּד הַכּוֹשִׁים הוּא סוּד הַפּוֹרִים, וּמִתְגַּלָּה בְּעוֹלָם הָאוֹר שֶׁל אַבָּא לְסִיָּם אֶת הַנְּסִיכָה לְקִרְאָת הַבֵּית הַשְּׁלִישִׁי שִׁיבְנָה בְּמַהֲרָה בְּיָמֵינוּ אָמֵן. וְכֵן אַרוֹר הֵמֵן אוֹ בְּרוֹן מְרַדְכִי, כָּל אֶחָד מֵהֶם בְּגִמְטְרִיא **בְּרֶק חוסיין אוֹבָאמָה.** וְכֵן שְׂפֵי הַאֲוֹתִיּוֹת הַרְאֵשׁוֹנוֹת שֶׁל אֲבַמָּה ר"ת אַרוֹר בְּרוֹן. וּמְרַמְזוֹת עַל חֲדָשׁ אָב שֶׁהוּא חֲדָשׁ הַחֲרָבּוֹן, וְהוּא ר"ת אָדוּם בְּבַל שֶׁהַחֲרִיבוּ אֶת שְׁנֵי בְּתֵי הַמְּקַדָּשׁ כְּמוּבָא בְּשִׁלְה. וְכֵן כְּתָבוּ לִי שֶׁתְּאַרִיךְ הַלְדָּתוֹ כ"ב בְּאָב תשכ"א, וְשׁוֹב רוֹאִים אֶת חֲדָשׁ אָב, וְאֶת הַשֵּׁךְ דִּינִים. וְהוֹסִיף הַרְה"ג ר' ד' לֵב שְׁלִיט"א שְׂגוֹג וּמְגוֹג הַתשע"ג בְּגִמְטְרִיא חֲיִיב אֵינִישׁ לְבָסוּמִי בְּפוּרְיָא. וְכֵן אַרוֹר הֵמֵן בְּרוֹן

מְרַדְכִי בגִּמְטְרִיא ה'תשע"ג בְּמְלוֹי הַאֲוֹתִיּוֹת ה"י תי"ו שי"ן עי"ן גימ"ל.

וְכֵן פְּרָסֵם שְׂבַעֲרֵב רֵאשׁ חֲדָשׁ אָב תשס"ט לְפָנַי שֶׁהַתְּחִיל הָעֶשׂוֹר שֶׁל מְסַפֵּר תש"ע, הִיָּה לְקוֹי חֲמָה גְדוֹל בְּמִזְרַח הַרְחוֹק, וְכִשְׁהִרַח זֶז מֵהַשְּׂמֵשׁ וְהַשְּׂמֵשׁ הַתְּחִילָה לְהֵאִיר, הִיא הַאִירָה בְּצוּרַת מְגוֹן דּוֹד, וְהַדְּבָר עֲשֵׂה רַעַשׁ גְדוֹל בְּעוֹלָם. וּבְאֵר הַרְה"ג ר' מְנַחֵם זִיסְמָן שְׁלִיט"א שֶׁלְפָנַי שֶׁהָעוֹלָם נִכְנָס לְעֶשׂוֹר שֶׁל הַקָּץ, שְׂבָה ה' מַחְזִיר אֶת הַמְּלָכוֹת לְבֵית דּוֹד, לְקַיָּם אֶת שְׂבוּעֵתוֹ לְדוֹד, הַתְּקַיָּם הַפְּסוּק (תהילים פט, לו) **"זָרְעוּ לְעוֹלָם יְהִיָּה וְכִסְאוֹ כְּשֶׁמֶשׁ נִגְדִי: פִּיֶּרַח יִפּוֹן עוֹלָם וְעַד בְּשַׁחַק נֶאֱמָן סְלָה".** וְכַפִּי שְׂמֵבָאָר רִשְׁ"י שֵׁם **"וְעַד בְּשַׁחַק נֶאֱמָן הִזְרַח וְהַשְּׂמֵשׁ עֲדִים לוֹ.** הֵיִינוּ שֶׁהַשְּׂמֵשׁ וְהִזְרַח מְעִידִים עַל חֲזָרַת מְלָכוֹת לְבֵית דּוֹד. לְכֵן בְּזִמְנָן לְקוֹי הַחֲמָה שְׂמֵסְמַל אֶת נְפִילַת אַמּוֹת הָעוֹלָם, הַעִידוּ הַשְּׂמֵשׁ וְהִזְרַח עַל חֲזָרַת מְלָכוֹת בֵּית דּוֹד בְּקִרְוֵב אַכ"ר. וְכֵן **ה'תש"ע** בְּמְלוֹי הַאֲוֹתִיּוֹת ה"י תי"ו שי"ן עי"ן, ס"ת שְׁמוֹ שֶׁל הַמְּשִׁיחַ יְנָוֵן.

וְכֵן מוּבָא בְּסִפֵּר 'לֶקֶט רְשִׁימוֹת' מֵהַמְּשֻׁגָּח דְלִיקוֹנוֹאד הַרְה"ג ר' נֶתָן וְאוֹכְטְפוֹיִגֵל זְצ"ל (עֵינֵינוּ בֵּית הַמְּקַדָּשׁ) בְּשֵׁם הַרְה"ג ר' אַהֲרֹן קוֹטְלֵר זְצ"ל שֶׁבְּשַׁעַת מְלַחְמַת הָעוֹלָם הַרְאֵשׁוֹנָה הָיוּ כְּמָה שֶׁשְּׂאֵלוּ אֶת ה'חֲפֵץ חַיִּים' אִם זֶז מְלַחְמַת גּוֹג וּמְגוֹג, וְעֵנָה לְכָלֶם שְׂאַחֲרֵי מְלַחְמָה זֶז יְהִיָּה הַפְּסֵק, אַחֲרַי כֵּן שׁוֹב תִּהְיֶה מְלַחְמָה, וְשׁוֹב יְהִיָּה הַפְּסֵק, וְאַחֲרַי כֵּן שׁוֹב תִּהְיֶה מְלַחְמָה, וְעִם מְלַחְמָה זֶז יְבֵא מְשִׁיחַ. דְּבָרִים אֵלוֹ מוּבָאִים גַּם בְּסִפֵּר 'לֵב אֱלֹהֵי' סוֹף ח"א מֵהַגְּר"א לְאַפִּיאַן זְצ"ל בְּשֵׁם הַגְּר"א וְסִרְמָן ה"ד שֶׁשְּׁמַע מֵה'חֲפֵץ חַיִּים', וְנִבִּיא אֶת דְּבָרָיו: **הַחֲפֵץ חַיִּים אָמַר שְׂמֵלַחְמַת גּוֹג וּמְגוֹג תִּתְחַלַּק לְשִׁלְשָׁה חֻלְקִים. הַרְאֵשׁוֹן הִיָּה בְּמְלַחְמַת הָעוֹלָם הַרְאֵשׁוֹנָה. וְהַשְּׁנִי יְהִיָּה כְּעֶשְׂרִים וְחֻמָּשׁ עַד שְׁלִשִׁים שְׁנָה אַחֲרֶיהָ. וְאַחֲרַי כֵּן תְּבֵא מְלַחְמָה שְׁלִישִׁית, שְׂבָה יִסְבַּל כָּל הָעוֹלָם, וְאַחֲרֵי זֶה יְבֵא מְשִׁיחַ. וְרוֹאִים שֶׁה'חֲפֵץ חַיִּים' אָמַר שְׂמֵלַחְמַת גּוֹג וּמְגוֹג עֲצָמָה תִּתְחַלַּק לְג' מְלַחְמוֹת. וּמְלַחְמַת הָעוֹלָם הַרְאֵשׁוֹנָה, הִיא הַרְאֵשׁוֹנָה שֶׁל גּוֹג וּמְגוֹג, וְהַגְּר"א לְאַפִּיאַן זְצ"ל הוֹסִיף שְׂשׂוֹאֵת אֵירֶפָא הִיא הַמְּלַחְמָה הַשְּׁנִיָּה שֶׁל גּוֹג וּמְגוֹג. וְכֵן יְדוּעַ שֶׁהַגְּרַמְנִים ימ"ש רְצוּ לְעֻלוֹת לִירוּשָׁלַיִם. [וְנִבִּיא צִיטוֹטִים מֵעֵתוֹן 'הַמְּבַשֵּׁר' (כ"ח בַּטְבַּת תשע"ב) 'הַמוֹפְתֵי שֶׁל יְרוּשָׁלַיִם קוֹרָא לְהַרְגַּי יְהוּדִים': בְּאַרוּעַ שְׂנַעְרַךְ בְּשָׂבוּעַ שְׂעֵבֵר אָמַר חוסיין: שְׂעַת תְּחִילַת הַמְּתִים לֹא תִגִּיעַ עַד**

שְׁהַמוֹסְלָמִים לֹא יַחֲלוּ לְהַלְחֵם בְּיְהוּדִים וַיְהַרְגוּ אוֹתָם וַיִּקְרְבוּ
אֶת שְׁעַת תַּחֲתֵת הַמָּתִים. וְרוֹאִים שֶׁהָאֲרוּעִים שֶׁהָיוּ קוֹדֵם
מִלְחַמַת הָעוֹלָם הַשְּׁנִיָּה, חוֹזְרִים בְּיָמִים אֲלֵה מִמֶּשׁ ה' יִרְחֵם וַיְחוּס
עַל עַמּוֹ יִשְׂרָאֵל. כִּפִּי שִׁדּוּעַ שֶׁבְּעָרְבַּ מִלְחַמַת הָעוֹלָם הַשְּׁנִיָּה,
הַמוֹפְתִי שֶׁל אֲזַ הַלֵּךְ לְחַזֵּק אֶת הַגְּרַמָּנִים ימ"ש וְקָרָא לְהַשְׁמַדַת
[הַיְהוּדִים].

הַמְּפָרְשִׁים שׁוֹאֲלִים מִדּוּעַ בְּחַג הַשְּׁבוּעוֹת מוֹסִיפִים בְּחוּץ לְאֶרֶץ
עוֹד יוֹם בְּגִלְלַ סְפִיקָא דְיוֹמָא. הָרִי הַחַג נִקְבַּע בְּיוֹם
הַנ' לְסַפִּירַת הָעֵמֶר, וְאִין חֲשַׁשׁ שֶׁהַשְּׁלוּחִים לֹא יִגִּיעוּ וְכו'. וְהַמְּגִן
אַבְרָהָם' (תצד) מֵיֵשֵׁב שְׂרוּצִים לְקִיָּם גַּם אֶת שִׁטַּת רַבִּי יוֹסִי
שֶׁהַתּוֹרָה נִתְּנָה בְּז' בְּסִינַן. וְהַחֲתָם סוֹפְר' (בִּיצָה ד:) מִקְשָׁה עַל זֶה
אִם כֵּן מִדּוּעַ זֶה שִׁיךְ רַק לְחוּץ לְאֶרֶץ, וּמֵיֵשֵׁב שְׂאֲנָשִׁי חוּץ לְאֶרֶץ
כִּיִּן שְׁנִמְצָאִים בְּחוּץ לְאֶרֶץ בְּגִלְלוֹת, מוֹסִיפִים עוֹד יוֹם כִּנְגַד הַגְּאֻלָּה

הַעֲתִידָה. כִּדִּי שִׁיזְכְּרוּ שֶׁהֵם עֲדִין בְּגִלְלוֹת וְלֹא נִגְאָלוּ, וְלֹא יִזְלְזְלוּ
בְּשָׂאֵר הַיָּמִים טוֹבִים שֶׁל גְּלִיּוֹת. וּמִבְּאֵר לְדַבְּרֵינוּ כִּיִּן שֶׁשְּׁבַעַת
אוֹתִיּוֹת **תשע"ב**, לְכֵן הַחַג הַזֶּה מִרְמַז עַל הַגְּאֻלָּה הַעֲתִידָה.

והוסיף וְהוֹסִיף הַרַה"ג ר' יִנּוֹן בֵּידְנִי שְׁלִיט"א שֶׁ**תשע"ב** ר"ת
הַתְּרַגּוּם עַל הַפְּתוּב הַמְּדַבֵּר עַל מִלְחַמַת גּוֹג וּמִגּוֹג (יחזקאל

לח, ח) "**מִיָּמִים רַבִּים תִּפְקַד בְּאַחֲרֵית הַשָּׁנִים תָּבוֹא אֵל אֶרֶץ
מְשׁוּבָּבַת**", "מִיּוֹמִין סְגִיאִין תִּמְנִי מִשְׁרִיתְךָ בְּסוֹף שְׁנִיָּא תִּהְיֶה עַל
אַרְעָא". וְכֵן ה'תשע"ב הִיא הָאוֹת הַשְּׁנִיָּה בְּתְרַגּוּם, עַל הַפְּתוּב
(ישעי' כז, ג) "**בְּיוֹם הַהוּא יִתְקַע בְּשׁוֹפָר גָּדוֹל**" בְּעֵדְנָא הַהִיא יִתְקַע
בְּשׁוֹפָרָא רַבָּא".

וְכֵן הַפְּתוּב (ישעי' ו יא) "**וְאָמַר עַד מָתִי**" בְּגִימְטְרִיא **תשע"א**, וְעַם
הַכּוֹלַל בְּגִימְטְרִיא **תשע"ב**. וְכֵן תִּקּוּן עוֹלָם בְּמִלְכוּת שְׁדִי ר"ת
תשע"ב.

אודה מאד לכל מי שישלח לי הוספות על מאמר זה לזיכוי הרבים
ניתן להזמין את המהדורה החדשה של ספר 'סוד החשמל' [5 כרכים] במחיר 80 ₪ בלבד נא להשאיר הודעה בתא קולי 0573109982.
או בפקס 0737254480. או במייל fish@neto.net.il
המעוניינים לקבל בדואר אלקטרוני את מאמר צניעות האישה [סוד חיי האישות לאור הקבלה לנשואים בלבד], או את הגליון השבועי, ישלחו בקשה לכתובת המייל.

הודעה משמחת

התבקשנו לבשר לציבור הרחב שכמה צדיקים נסתרים זכו לחדש בכל
מוצאי שבת את קיום סעודת מלוה מלכה [סעודתא דדוד מלכא משיחא]

בהר ציון בקבר דוד המלך ע"ה

נטילת ידיים בשעה 8:30

הסעודה בהשתתפות גדולי ישראל שליט"א ובליווי כלי זמר.

בשבוע שעבר זכו להשתתפות האדמו"ר מקאליב שליט"א שנשא דברים

ושר לכבוד דוד המלך ע"ה. וכן זכו להשתתפות הגרי"מ מורגנשטרן

שליט"א ועוד צדיקים ומקובלים שליט"א.

הצבור נקרא לבוא לחזק את המעמד לקירוב הגאולה ברחמים.

הכניסה לגברים בלבד ללא תשלום.